

Corcova Trail Race, 30 august 2014, <http://corcova.trailrace.ro>

In vino veritas

Corcova Trail Race nu a existat. Au existat însă niște oameni care iubeau alergarea, natura, razele soarelui, un pahar de vin bun și tovărășia prietenilor. Și pentru că toate acestea trebuiau să poarte un nume, li s-a spus Corcova Trail Race.

Alergăm la stadion, prin parcuri, alergăm pe șosele, pe munți, pe scările clădirilor înalte, alergăm prin păduri, ba la unele concursuri alergăm pe zăpadă sau prin noroi. Și totuși, până în vara lui 2013, nu alergasem prin paradis, nici nu aveam idee că acest lucru este posibil cât ești în viață. Căci la ce te poate duce gândul, dacă nu la un peisaj biblic, atunci când ai în față, cât vezi cu ochii, rânduri nesfârșite de viță de vie, pe care atârână strugurii pârguiți?

Prima ediție a cursei, ținută pe data de 31 august 2013, s-a dovedit a fi cel mai vesel, ludic și insolit concurs la care am participat vreodată. Când am văzut costumațiile celor prezenți la start, am avut încă o dată certitudinea că alergătorii sunt oameni deschiși, cu simțul umorului, care pot face dintr-un simplu weekend un motiv de bucurie. Peruci colorate, băieți cu fustițe de balerine, ochelari de soare supradimensionați, oameni “serioși” cu pampers și tetină, sau cu frunze de viță ce acopereau părțile “rușinoase”.

Costumația participanților nu a însemnat că alergarea nu a fost luată în serios. Alături de amatori începători s-au aflat alergători de Jocuri Olimpice. Eram cu toții curioși să vedem duelul “titanilor”: cel mai bun maratonist (Marius Ionescu) versus cel mai bun alergător montan (Ionuț Zincă). Dar, așa cum se întâmplă de multe ori, când doi se ceartă, al treilea câștigă: Andrei Ștefana s-a simțit cel mai bine pe distanța de “doar” 16 km, reușind să termine primul. “Piciu” și Ionuț l-au urmat îndeaproape, trecând linia de sosire simultan, în timp ce la fete a câștigat Mădălina Florea.

Cei care nu au vrut să dea bătălia cu secunde, ci să se bucure și altfel de cursă, s-au oprit la punctele de hidratare unde au avut de ales între vinul roșu sau vinul alb. Sau, pur și simplu, s-au oprit în vie pentru a mânca struguri direct de la sursă. Dar cum strugurii nu prea țin de foame, după concurs s-a trecut la lucruri mai serioase: porceii la proțap. Vinul și mustul au curs în valuri, iar pentru că eram în Oltenia nu puteam să nu încingem câteva sârbe și hore.

Petrecerea s-a prelungit la focul de tabără, unde inimoșii CPNT-iști (voluntarii concursului) au cântat la chitară, făcând din ultima noapte de vară a anului 2013 un moment memorabil. Am adormit, pe izopreni, în sacii de dormit, aproape de vatra focului, sub cerul înstelat.

A doua zi, cei rămași, am avut privilegiul de a vizita Cramele Corcova, refăcând drumul pe care licoarea sângerie îl parcurge din vie până în pahar, unde parcă

prinde viață. Zona are o istorie ce ne poartă secole în timp. Documentar, podgoria este recunoscută din secolul al XVI-lea. Printr-un act din 1 iulie 1594, Mihai Viteazu întărește lui Necula două vii la Corcova.

Corcova, ca moșie a Bibeștilor, a cunoscut perioada sa de glorie la sfârșitul secolului al XIX-lea și în prima jumătate a sec. al XX-lea, cramele construite de prințul Anton Bibescu fiind refăcute complet în perioada 2008 - 2009, respectându-se arhitectura inițială. Se pare că prințul Bibescu era mai mult decât convins că numai în aceste locuri își putea redobândi acel mereu căutat echilibru al trupului și al sufletului.

Pe 30 august 2014, la cea de-a doua ediție, concursul vine și cu o nouă probă, cea de MTB dar vine și cu o regula nouă: cel puțin o piesă de îmbracaminte de carnaval în timpul concursului! Inspira-te de aici: <http://www.marathondumedoc.com/>. Motive în plus pentru a aștepta cu nerăbdare culesul viei pe dealurile Corcovei, locul unde poți trăi clipe de rară fericire văzând podgoriile colpeșite de rod, unde poți atinge, ca o mângâiere, strugurii dolofani ce decantează comoara de aur a soarelui verii.

Andrei Cătălin Sănătescu